

Eelotsuse küsimused

1. Kas Brüsseli Ia määruse nr 1215/2012⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti b koostoimes maksejõuetusmääruse nr 1346/2000⁽²⁾ artikli 3 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et Brüsseli Ia määruse nr 1215/2012 artikli 1 lõike 2 punktis b määratletud mõistetega „pankrotimenetlus, maksejõuetute äriühingute või muude juriidiliste isikute likvideerimismenetlus, kohtumenetlus, kompromissi tegemine ja muud sellised menetlused“ on hõlmatud ka menetlus, milles nimetatakse hagiavalduses märgitud nõuet tavaliseks müügiarvel põhinevaks nõudeks, ilma et oleks mainitud kostjast poolel juba tekkinud maksejõuetust, kusjuures nõude tegelik õiguslik alus on Madalmaade maksejõuetusseaduses sisalduvad erandeid ette nägevad erinormid (30. septembri 1893. aasta maksejõuetuse ja maksete edasilükkamise seaduse (Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling; edaspidi „NIG“) artikli 25 lõige 2), ja milles

— tuleb kontrollida, kas nõue on hinnatav nõue (NIG artikkel 26 koostoimes artikliga 110) või mittehinnatav nõue (NIG artikli 25 lõige 2),

— tuleb Madalmaade maksejõuetusseaduse erinormide alusel, arvestades iga nõude eriomaseid õiguslikke tagajärgi (sealhulgas võimalust võtta kasutusele pärast maksejõuetuse tekkimist üle võetud pangagarantii), käsitleda küsimust, kas ühekorraga saab maksta panna mõlemad nõuded ja kas üks nõue teist nõuet ei välista;

samuti

2. Kas NIG artikli 25 lõige 2 on kooskõlas maksejõuetusmääruse nr 1346/2000 artikli 3 lõikega 1, kuivõrd viidatud õigusnorm lubab kõnealust (NIG artikli 25 lõike 2 alusel esitatud) nõuet maksejõuetuse tekkimise liikmesriigi maksejõuetuskohtu asemel maksta panna teise liikmesriigi kohtus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT 2000, L 160, lk 1, ELT eriväljaanne 19/01, lk 191).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 14. juunil 2022 – „Trade Express-L“ OOD versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

(Kohtuasi C-395/22)

(2022/C 359/38)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Varna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Trade Express-L“ OOD

Vastustaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid,⁽¹⁾ põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2008 energiastatistika kohta⁽²⁾ artikli 2 punkti d ning proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised

õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt isikuid, kes on omandanud ühendusesiselt määrdeõli vastavalt määruse (EÜ) nr 1099/2008 lisa A punktile 3.4.20, (või sellise määrdeõli importijaid) saab kohustada looma kriisivaru?

2. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt toodete liigid, mille kriisivaru tuleb luua ja säilitada, on piiratud ainult ühe osaga direktiivi artikli 2 punktis i koosmõjus direktiivi (EÜ) nr 1099/2008 A lisa punktiga 3.4 loetletud toodetest?
3. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt direktiivi artikli 2 punktis i koosmõjus direktiivi (EÜ) nr 1099/2008 A lisa punktiga 3.4 loetletud toodete ühe liigi ühendusesisene omandamine või import tekitab isikule kohustuse luua ja säilitada teist, st muud liiki toote kriisivaru?
4. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt isik on kohustatud looma ja säilitama sellise toote kriisivaru, mida ta oma majandustegevuse raames ei kasuta ning mis ei ole selle tegevusega seotud, kusjuures see kohustus toob lisaks kaasa märkimisväärse rahalise kulu (mistõttu kohustuse täitmine muutub praktiliselt võimatuks), kuna isikul ei ole seda toodet ning ta ei ole ka selle toote importija ega valdaja?
5. Kui ühele küsimustest vastatakse eitavalt, siis kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et isikut, kes on ühendusesiselt omandanud või importinud teatud toodet, saab kohustada looma ja säilitama ainult sama liiki toote kriisivaru, mida omandati või imporditi?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 265, lk 9

⁽²⁾ ELT 2008, L 304, lk 1

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Kohtuasi C-396/22)

(2022/C 359/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin